

F. t. l. vedr. forældremyndighed og samvær m.v.

det skønnes hensigtsmæssigt. Børnesagkyndige undersøgelser kan i tilfælde af tvist iværksættes med parternes indforståelse, inden en sådan sag indbringes for domstolene, hvilket også fremgår af forslaget § 29 a, stk. 2. Med en sådan erklæring er det muligt, at forældrene kan indgå en aftale. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.4. Bestemmelsen tilsigter ikke ændringer i statsforvaltningernes pligt til at oplyse samværssager.

§ 29 b:

Forslagets § 29 b viderefører den gældende § 29 om samtaler med børn uændret.

§ 29 c:

Forslagets § 29 c viderefører med visse sproglige justeringer den hidtidige § 30 om erklæring fra forældre, der ikke har del i forældremyndigheden. Det præciseres, at der for så vidt angår § 11 alene skal indhentes en erklæring, når en aftale om overførsel mellem andre end forældrene skal godkendes efter § 11, stk. 2. Det skyldes, at § 11 ved regelforenklingen i 2004 blev opdelt i to stykker, hvor stk. 1 vedrører anmeldelse af aftaler om overførsel af forældremyndighed mellem barnets forældre.

§ 30:

Den foreslåede bestemmelse i § 30, der er ny, viderefører de hidtidige regler i § 14, stk. 5 og 6, om forældremyndighed efter dødsfald. Der er ikke, som det fremgår af bemærkningerne til nr. 1 ovenfor, tale om realitetsændringer, bortset fra at fristen for indbringelse af den endelige afgørelse for retten foreslås forkortet fra 8 til 4 uger, og at indbringelsen for retten sker ved statsforvaltningens foranstaltning. Reglen om, at statsamtets endelige afgørelse ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed er udeladt som overflødig, idet dette nu følger af forslaget § 31, stk. 1.

§ 30 a:

Den foreslåede bestemmelse i § 30 a, der er ny, omhandler den saglige kompetence i samværssager og i sager om anden kontakt.

I *stk. 1* samles reglerne om statsforvaltningens saglige kompetence i forbindelse med afgørelser om samvær m.v., jf. lovens §§ 17-18, som ved lovforslagets § 1, nr. 2-3, foreslås udeladt af bestemmelserne. Stk. 1 indeholder således ikke realitetsændringer.

Stk. 2 er ny. Efter bestemmelsen får domstolene ret og pligt til at træffe afgørelse om samvær i en række tilfælde – en mulighed de ikke tidligere har haft. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.6. Også spørgsmål om anden kontakt efter § 18 kan i vis-

se tilfælde inddrages under en retssag om forældremyndigheden.

Efter forslaget kan hver af forældrene anmode om, at samværsspørgsmål, jf. §§ 17-18, afgøres af retten, når en forældremyndighedssag efter lovens § 9, stk. 2, eller § 12 er indbragt for retten. Adgangen til at få en domstolsafgørelse er dermed begrænset til sager om førstegangsafgørelser om forældremyndighed. Se de almindelige bemærkninger i afsnit 3.6. I disse tilfælde får domstolene mulighed for at tage stilling til barnets fremtidige samlede forældrekontakt.

Det kræver en speciel anmodning fra en af forældrene, før domstolene medtager samværs- eller kontaktspørgsmålet i en forældremyndighedsdom. Den kan fremsættes i en anmodning om, at statsforvaltningen indbringer forældremyndighedssagen for retten, eller under retssagen.

Byrettens afgørelser om samvær og anden kontakt vil indgå i en dom, der kan ankes til landsretten. Det kan ikke udelukkes, at der under anken alene nedlægges påstand om en ændring af afgørelsen om samværet, så forældremyndighedsafgørelsen ikke bliver omfattet af landsretssagen.

Domstolenes endelige afgørelser om samvær og anden kontakt kan senere ændres af statsforvaltningerne efter de almindelige regler om ændring af afgørelser om samvær og anden kontakt.

§ 30 b:

Forslagets § 30 b, der er ny, omhandler tilfælde, hvor det ikke lykkes at få forligt forældremyndighedsspørgsmålet i statsforvaltningen, som må afslutte sagsbehandlingen. I forbindelse hermed eller efterfølgende indbringes sagen efter anmodning fra en part for retten til afgørelse. Som det også fremgår af overskriften til bestemmelsen, er der i princippet tale om to forskellige beslutninger. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.

Bestemmelsen omhandler alene anmodninger om forældremyndighedsafgørelser efter lovens § 9, stk. 2, § 12 og § 13, men ikke anmodninger om afgørelser efter lovens § 14, idet den gældende ordning, hvorefter statsforvaltningen træffer realitetsafgørelse i dødsfaldssituationen, opretholdes, jf. bemærkningerne til § 30.

Stk. 1, 1. pkt., regulerer, hvornår statsforvaltningen på eget initiativ kan afslutte sagen. Kriteriet er, at der ikke er opnået enighed om forældremyndighedsspørgsmålet. Som beskrevet i de almindelige bemærkninger i afsnit 3.4.1, kan dette f.eks. konstateres på et møde, hvor begge parter er til stede, eller hvis parterne